

Bemærkninger til lovforslaget.

Den 21. maj 1958 fremsatte regeringen i folketinget forslag til lov om iværksættelse af offentlige arbejder m. v. og beskæftigelse af arbejdsløse (folketings Tidende 1957-58 tillæg A, sp. 2235). Lovforslaget blev ikke gennemført inden folketingsårets udgang. Det foreliggende lovforslag er enslydende med det nævnte, den 21. maj 1958 fremsatte lovforslag, idet der dog på grundlag af indhentede erklæringer fra forskellige myndigheder og organisationer m. v. er foretaget enkelte mindre ændringer, væsentlig af redaktionel karakter. I de særlige bemærkninger til de enkelte paragraffer er der særskilt gjort opmærksom på disse ændringer.

Om baggrunden for lovforslagets fremsættelse blev det i bemærkningerne til lovforslaget af 21. maj 1958 anført, at regeringen — efter at beskæftigelsesloven af 1946 nu havde været gældende i en årrække — anså det for rimeligt at søge loven revideret under hensyntagen til de under dens gyldighedstid indvundne erfaringer, idet man navnlig fandt det påkrævet at understrege og yderligere udbygge mulighederne for gennemførelsen af produktivt betonede beskæftigelsesforanstaltninger. Endvidere tog revisionen sigte på at forenkle og decentralisere administrationen af beskæftigelsesforanstaltningerne. Endelig havde man ved revisionen taget hensyn til det af medlemmer af partiet Venstre og Det konservative Folkeparti den 18. februar 1958 i folketinget fremsatte forslag til lov om ændringer i beskæftigelsesloven, jfr. folketings Tidende 1957-58, tillæg A, sp. 1261.

Nedenstående bemærkninger er i øvrigt enslydende med bemærkningerne til lovforslaget af 21. maj 1958 bortset fra ændringer, som er en følge af den ændrede formulering af visse paragraffer.

De med tilskud efter beskæftigelsesloven iværksatte arbejder har uanset arbejdets art en indirekte produktiv virkning, idet man ved foranstaltningerne optræner og eventuelt forøger arbejdsevnen hos den langvarigt ledige arbejdskraft, således at denne umiddelbart kan gå ind i produktionen, når behovet herfor melder sig. Yderligere kan en del af de pågældende foranstaltninger — vej-, gade- og broarbejder, havneanlæg, kloak- og rensningsanlæg etc. — bidrage til at gøre de lokale områder egnede til udvikling af erhvervslivet, bl. a. gennem udbygning af industriarealer. Arbejdsministeriet har gentagne gange, senest i et cirkulære af 18. december 1957, over for kommunerne fremhævet betydningen

af en inddragelse af den ledige arbejdskraft i produktiv beskæftigelse og herunder særlig henledt opmærksomheden på mulighederne for med tilskud efter beskæftigelsesloven at gennemføre foranstaltninger som de fornævnte.

Da disse opfordringer kun i begrænset omfang synes at være blevet fulgt, vil det efter regeringens opfattelse være hensigtsmæssigt at supplere selve beskæftigelsesloven med bestemmelser, der direkte tager sigte på sådanne produktive foranstaltninger. I lovforslagets afsnit IV er der derfor indføjet særlige bestemmelser om støtte til udbygning af industriarealer og etablering af fælles værkstedshuse. Med disse bestemmelser er det tilsigtet i tide at gøre kommunerne opmærksomme på nødvendigheden af, at de forbereder sig på den udbygning, som måtte udspringe af det lokale initiativ, som rundt i landet bliver taget af de nydannede særlige initiativudvalg o. lign., eller som i øvrigt måtte blive en følge af de foranstaltninger, som det nedsatte udvalg til fremme af produktiv beskæftigelse i provinsen måtte bringe i forslag. Det er hensigten at tilskynde kommunerne til — i fornødent omfang i samarbejde med boligministeriets kommitterede i byplansager — at søge tilrettelagt planer til klargøring af nye industriarealer, bl. a. gennem den for industrivirksomhederne nødvendige udbygning af veje, havne, kloakanlæg o. s. v.

Ved gennemgangen af beskæftigelseslovens bestemmelser har man i øvrigt haft en forenkling af lovens administration for øje. Man har derfor sammenarbejdet beskæftigelsesloven af 1946 med reglerne i lov nr. 108 af 22. marts 1949 om tilskud fra den fælleskommunale udligningsfond til visse kommunale arbejder, som ændret ved lov nr. 106 af 31. marts 1952, jfr. lovbekendtgørelse af 1. april 1952 (den lille beskæftigelseslov). Man har bevaret hovedprincippet i denne lov om, at visse mindre arbejder kan godkendes ved et lokalt nævn, idet man samtidig har åbnet adgang til, at forskellige mindre arbejder, der ikke hidtil har kunnet bringes til udførelse efter den lille beskæftigelseslov, og som derfor har måttet underkastes den mere omfattende behandling efter loven af 1946, fremtidig kan godkendes af det lokale nævn.

Man har herudover på en række punkter foretaget forenklinger i de forskellige bestemmelser, ligesom man i øvrigt har henlagt forskellige afgørelser, som hidtil har skullet træffes af arbejds-